

College: geen vermogenspendel

Foto: Eelco Lood

In de aanloop naar de eerste collegevergadering onder leiding van algemeen deken Jeroen Brouwer haalde de Orde van Advocaten de voorpagina van *het Financieele Dagblad* met hét agendapunt van de middag: no cure no pay. 's Ochtends bespraken de afgevaardigden echter gewoon de jaarverslagen, de vermogenspendel en de nieuwe kwaliteitsstandaard.

Jan Pieter Nepveu

journalist

Jeroen Brouwer houdt *het Financieele Dagblad* omhoog: 'Verbod op "no cure no pay" wankelt'. De Orde weet in deze turbulente oorlogstijden toch maar de voorpagina's te halen. Brouwer hoopt wel dat iedereen de rest van het artikel ook leest, want dat is genuanceerder dan de kop doet vermoeden. Het opheffen van het verbod is slechts een voorstel, en de toepassing van no cure no pay blijft beperkt tot de letselschadepraktijk. Het College zal hierover de hele middag van gedachten wisselen. (Zie voor het verslag van dit deel van de vergadering het vorige nummer van dit blad, 4 april 2003.)

J. Vallenduuk (Haarlem) stoot zich aan een brief die de Amsterdamse balie aan haar leden heeft gestuurd, en die ook hem onder ogen is gekomen. De Amsterdamse advocatuur wordt daarin ver-

zocht gebruik te maken van de nieuwe *klachtenregeling*, en een door de Algemene Raad aangereikt model als leidraad te nemen. In vette letters, die in een huis-aan-huis loterijreclame – 'Gefeliciteerd heer Vallenduuk, u heeft de hoofdprijs gewonnen' – niet zou misstaan, worden de Amsterdamse balieleden verleid een standaardformulier in te vullen. 'Een misleidende tactiek, de Orde van Advocaten onwaardig,' zegt Vallenduuk. Maar de Amsterdamse deken H. Doeleman is blij met het rondschrijven, dat mede namens hem

ondertekend is. De Amsterdamse deken krijgt jaarlijks zo'n zevenhonderd klachten te behandelen. De meeste zijn mopperklachten, die de tuchtrechtelijke procedure dreigen te verstoppelen. De voorgestelde klachtenregeling zou de procedure aanzienlijk ontlasten. Doeleman benadrukt dat de regeling niet verplicht is, en dat dat met zo veel woorden ook in de brief heeft gestaan. 'En als er in Nederland één groep is die in staat geacht moet worden een brief te lezen, dan zijn het wel de advocaten.'

VERZON EN WON

Op 8 november 2002 werden de twee Nederlandse vliegtuigspotters Frank Mink en Patrick Dirksen door een Grieks gerechtshof vrijgesproken, nadat ze aanvankelijk tot drie jaar cel waren veroordeeld voor 'het vergaren van nationale geheimen'. Advocaat Cees Korvinus, die samen met een Griekse advocaat de twee verdedigde, deelt in de vreugde. Bij de foto verzonnen de lezers onder andere de volgende bijschriften:

'Kus eerste homoseksuele echtpaar mislukt door onhandige manoeuvre van ambtenaar burgerlijke stand'
(Rini Moeliker, Boogaard Advocaten, Middelburg)

'Gelukt! Twintig jaar, maar wel met z'n tweeën op één cel'
(Eelco de Jong, Nysingh Dijkstra de Graaff, Arnhem)

De boekenbon is voor:
'Siamese tweeling vrijgesproken van moord op vader. Doorslaggevend voor het oordeel van de Rechtbank was het feit dat zij ieder hebben verklaard samen elders te zijn geweest op het tijdstip van de moord'
(R.M.M.M. Schreuders, Rempelberg & Ruiter advocaten, Voerendaal)

In 2002 heeft de Orde 447 duizend euro overgehouden, zo blijkt uit het Financieel Verslag. L. Eenens (Den Haag) vindt dat de huidige leden dit geld terug moeten krijgen. De Algemene Raad wil het toevoegen aan het vermogen, omdat in 2003 een tekort is begroot. Eenens acht dit voor-nemen in strijd met de ratio van de *vermogens-pendel*, die inhoudt dat leden niet hoeven te beta-len voor de tekorten van toekomstige generaties. Pim van Duren (Algemene Raad) zegt dat Eenens in theorie gelijk heeft ‘maar we zitten met een hoop onzekerheid. De groei van de balie zet niet door zoals in de afgelopen jaren.’

E. Teeuwen (Maastricht) noemt het een bijna aca-demische kwestie. ‘Waar praten we over? Twee tientjes per advocaat.’ Besloten wordt om het geld niet terug te geven.

Het conceptjaarverslag wordt prima bevonden,

alleen blijken sommige punten en komma’s niet helemaal op de juiste plaats te staan. Bovendien vindt H. Vallenduuk het jammer dat de Orde dit jaar geen aandacht geschonken heeft aan het pro-bleem van de enorme werkdruk die op veel advoca-ten en met name stagiairs drukt. Brouwer denkt dat de Orde daar weinig aan kan doen, en dat het een kwestie is van personeelszaken en arbeids-overeenkomsten. Vallenduuk is niet gerustge-steld. ‘Als de Arbeidsinspectie onze bedrijfstak tot speerpunt neemt, dan heeft u een groot pro-bleem.’

De *kwaliteitsstandaard 2004* is een vervolg op de kwaliteitstoets 2002, die als basis heeft gediend voor de audit. De Algemene Raad vraagt de afge-vaardigden in te stemmen met de kwaliteitsstan-daard. Ze doen dat niet. De status van de kwali-teitsstandaard is onduidelijk. Moeten advocaten

er rekening mee houden dat de tuchtrechter gaat toetsen aan de kwaliteitsstandaard? En wat zijn de beroepsverzekeraars in hun polissen van plan?

M. Schyns (Utrecht) onthoudt zich van instem-ming, zolang de status van de kwaliteitsstandaard onbekend is en er kans bestaat op uitwaaiering naar de commerciële kantoren. Eenens verwacht door de nieuwe kwaliteitsrichtlijnen opnieuw extra rompslomp voor de gefinancierde advoca-tuur. ‘Veel gefinancierde advocaten met een gemengde praktijk zullen de invoering van de kwaliteitsstandaard gebruiken om uit de toevoe-gingen te stappen.’ Het College stelt de behande-ling van de kwaliteitsstandaard uit, en zal de vol-gende keer ook bekijken of de standaard mis-schien voor iedereen ingevoerd kan worden.

Zie voor de besluitenlijst van de *Collegevergadering* pagina 351 van dit nummer.

Ewoud Sanders

Op de vorige afleveringen van Recht & Krom kreeg ik verschillende reacties – aardige en boze. Op één ervan wil ik reageren, met name omdat er een interessant taalkundig probleem in wordt gesigna-leerd. Het gaat om de reactie van een advocaat uit Den Haag. Die schreef: ‘De heer Sanders steekt de gek met juridische gereedschap-pen als de termen *mitsdien*, *deswege*, *weshalve*, *metterwoon*. Kan de heer Sanders deze woorden vervangen door andere woorden doch dan ook wel telkens in één woord en met dezelfde klankrijkdom? Dan is hij een taalgenie.’

Niet eerder is het mij zo makkelijk gemaakt om mij te afficheren als taalgenie, want ik hoef de Grote Van Dale maar op te slaan om te zien dat je bijvoorbeeld *mitsdien* inderdaad zo door één ander woord kunt vervangen, namelijk *daardoor*. Het woordenboek biedt zelfs nog een tweede mogelijkheid: *daarom*.

Maar, zal de Haagse advocaat tegenwerpen, die vervangende woorden hebben niet dezelfde *klankrijkdom* en daardoor, sorry *mitsdien*, zijn ze niet gelijkwaardig. En daarmee zijn we bij dat taalkundige probleem terechtgekomen.

Als je van mening bent dat een bepaald woord mooier is dan een ander woord, bijvoorbeeld vanwege een grotere klankrijkdom, ga je ervan uit dat je mooie en lelijke woorden hebt. De meeste taalkundigen vinden dat onzin. Die zeggen: er bestaan helemaal geen mooie of lelijke woorden. Onze taal kent tientallen klanken en daarmee kun je talloze woorden in elkaar knutselen; het ene is niet mooier of lelijker dan het andere. Lelijk

of mooi zegt iets over de perceptie van de spreker of de luisteraar, maar niks over het woord zelf.

Als voorbeeld geeft men soms het woord *neuken*. Er zijn nogal wat men-sen die dat een plat en zelfs een ‘gemeen’ woord vinden. Vrijen, de liefde bedrijven, dat is oké, maar *neuken*, nee, dat is iets uit een pornoboekje. Kortom, *neuken* roept bij sommigen weerzin op, maar dat dit niet met de letters of met de klank van het woord te maken heeft, blijkt uit klankver-wante woorden als *keuken* of *deuken*. Er zijn geen mensen te vinden die altijd *cuisine* zeggen omdat zij *keuken* zo’n rotwoord vinden, en dat ligt

niet aan die ene letter verschil. Kortom, de weerzin tegen het woord *neuken* heeft alles met onze perceptie te maken, het woord zelf is daar niet schuldig aan.

Zo denken veel taalkundigen erover, maar ik vind dat zij zich er een beetje te makkelijk

vanaf maken. Want waarom zou onze perceptie niet mee mogen wegen? Het kost de meeste mensen geen enkele moeite om een lijstje te maken met woorden die zij mooi of lelijk vinden. En daarbij is het niet zo dat woorden alleen lelijk worden gevonden als ze op beladen of negatieve dingen betrekking hebben. Ik vind *schorriemorrie* bijvoorbeeld een pracht-woord, al was het maar vanwege het binnenrijm, terwijl het ‘tuig’ bete- kent.

Het is mij wat te beperkt om taal alleen op zo’n academische manier te benaderen. Iedereen moet lekker zelf weten wat hij mooi of lelijk vindt. En dus hoop ik dat die Haagse advocaat zich tot ver voorbij zijn pensioen zal blijven bedienen van *deswege*, *weshalve* en *metterwoon*.

Mooi en lelijk